

Le sekaj, sekaj smrečico!

Narodna pesem.

(Glej: Gangl, Druga čitanka, str. 27.)

V narodnem tonu.

Uglasbil F. Juvánek.

mf

1. Le se - kaj, se - kaj smre - či - co, da si boš ste - sal
 2. Je smre - či - ca po - se - ka - na, za bar - či - co pri -
 3. Je bar - či - ca na - prav - lje - na, na mor - je je po -

mf

pojemažoče in zadrž.

bar - či - co! Le se - kaj, se - kaj smre - či - co, da si boš ste - sal bar - či - co!
 prav - lje - na. Je smre - či - ca po - se - ka - na, za bar - či - co pri - prav - lje - na.
 stav - lje - na. Je bar - či - ca na - prav - lje - na, na mor - je je po - stav - lje - na.

pojemažoče in zadrž.

Dvije ptice.

Zabludila morska ptica
 u daljino suhe zemlje
 i susrela kosovico,
 gdje u gaju slatko pjeva.

Morska ptica:

»Kako možeš pjevati, tužna,
 u pustinji ovoj suhoj,
 gdje ni kapi vode nema?«

Kosovica:

»Pjevahu i moji stari
 u istome ovom gaju.«

Domovina kakva bila,
 rođenom je sinku mila.

Petar Preradović.

Jesen.

Jesenski čas je kmetu čas plačila. Vsi pozni pridelki dozorevajo. Voz za vozom škriplje proti vasi, shrambe se polnijo. Oj, kako veselje za mladino! — Sadno drevje ječi pod obilim božjim blagoslovom in komaj čaka rešitve. Otroci že niso več toliko željni sadja, a pridno ga pomagajo spravljati, dobro vedoč, kolike vrednosti je pozimi sveže jabolko. — In kaj šele, ko pride trgatve! Goste megle se vlačijo po dolini. Žalostno polukava solnce skozi nje. V vinogradu pa je še vse bolj veselo, nego je bilo spomladi! — Ko je spravljen kmetovalec vse pridelke domov, skrbi za steljo in drva; zakaj bliža se mrzla zima. Ptice selilke so že zapustile naše kraje. Odlete so tja, kjer vlada večna pomlad.